

Integrat en l'entorn

El centre de recepció de visitants del conjunt arqueològic d'Empúries, dissenyat pels arquitectes Josep Fuses i Joan Maria Viader, va entrar en servei l'estiu passat i fa poques setmanes ha rebut una menció especial del jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona

TEXT **ALFONS PETIT**

L'estiu passat va entrar en servei el nou centre de recepció de visitants del conjunt arqueològic d'Empúries, un edifici que des de llavors ha rebut centenars i centenars de persones que volien entrar al recinte. El que ja no se sap és quantes d'aquestes persones, abans o després de la seva immersió en la història a les ruïnes d'Empúries, s'hauran aturat una estona a observar amb calma aquell edifici de recepció, una obra de l'estudi gironí Fuses Viader Arquitectes que fa poques setmanes va rebre una menció especial del jurat dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2016, i que a més va ser l'obra guardonada pel Jurat de l'Opinió dels mateixos premis, integrat per professionals de la gestió i la comunicació cultural, representants de les administracions, crítics d'arquitectura i professionals vinculats al món empresarial i de la recerca.

«Es valora positivament el treball contextual de la proposta, que estableix un diàleg amb l'entorn natural i les condicions topogràfiques del jardí i crea, així, un accés al recinte en el qual destaca més l'expressió tectònica a través d'una construcció auste-

ra i inacabada que el seu valor com a objecte». Aquesta va ser l'argumentació del jurat dels premis per justificar la menció especial al projecte de Josep Fuses i Joan Maria Viader, que va suposar una inversió de 2,15 milions d'euros i es va executar en diverses fases durant cinc anys. A l'edifici s'hi adquireixen les entrades per accedir al recinte arqueològic, s'hi facilita informació i també hi ha una botiga.

En la memòria del projecte inclosa en el catàleg dels premis, Fuses i Viader comencen detallant l'emplaçament de l'edifici: «Està situat a l'extrem sud del conjunt arqueològic grecoromà d'Empúries, davant de l'aparcament actual i amb vista a la neàpolis grega, amb una superfície de 1.079 m²». Segons els arquitectes, «es tracta d'un lloc altament sensible, a causa del seu interès patrimonial i paisatgístic, i s'utilitza el desnivell existent entre la carretera d'accés i l'esplanada per construir una única planta semi-enterrada, amb una coberta de gespa, integrada en l'entorn. La planta té un esquema lineal amb compressions i un pati semicobert a la zona central». Fuses i Viader encara donen més detalls sobre la seva intenció: «L'arquitectura proposada no pretén emular les restes grecoromanes ni integrar-s'hi, sinó, al contrari, crear una nova geometria "natural", irregular i sense forma precisa, en continuïtat amb la topografia existent». I apunten, des del punt de vista tècnic, que «s'hi utilitza un únic material, el formi-

gó vist, amb diferents tipus d'acabat: encofrat amb canyes als sostres, encofrat amb llistons de fusta rugosa als plans verticals i paviment continu al terra».

Precisament la bona relació de l'edifici amb el seu entorn és un dels elements que més destaquen diversos integrants del Jurat de l'Opinió dels premis d'arquitectura, com Daniel Giralt-Miracle, crític i historiador de l'art i de l'arquitectura, que elogia l'edifici «per la seva bona integració en el paisatge, per la contundència dels materials emprats i per l'agosarament de la proposta, que s'allunya de les solucions convencionals que se solen aplicar en aquests tipus d'edificis».

Joan Juanals i Garcia, president de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, assenyala que «els cinc motius pels quals he escollit aquesta obra són: 1. Composició de volums i espais. 2. Potència estructural. 3. Disposició original i agosarada dels elements estructurals. 4. Malgrat la seva monumentalitat, està molt integrat en el seu entorn i en la topografia existent. 5. M'ha semblat una solució molt adequada a la finalitat del seu ús».

I encara dues opinions elogioses més sobre el nou edifici de recepció d'Empúries: «En valoro la seva bona integració en el paisatge, l'aposta per una peça singular en un entorn sensible i el seu paper de llindar, entès com un espai que facilita la ruptura i la desconexió de la nostra realitat cap a la realitat d'un altre temps», diu Francesc Xavier Puig i Oliveras, Director del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa. I Francesc Ten, director dels Serveis Territorials a Girona del Departament de Cultura de la Generalitat, assenyala que «el contrast entre l'exaltació de línies afuades i el formigó encofrat i l'enamorament per l'entorn de runes configuren una estridència calma que, a part d'interessar-nos, no pot deixar d'agradar-nos i d'afegir funcionalitat i comoditat als visitants del museu».

Fitxa tècnica

► **Projecte:** Edifici de recepció en el Museu Arqueològic d'Empúries.

► **Municipi:** L'Escaló.

► **Autors:** Fuses Viader Arquitectes SLP (Josep Fuses Comalada i Joan Maria Viader Martí, arquitectes).

► **Col·laboradors:** Carla Arruebo i Jordi Serra (arquitectes); Pilar Arbonès (administració); Blázquez-Guanter (estructura); i Proisotec, sl (instal·lacions).

► **Promotor:** Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Direcció General del Patrimoni Cultural.

► **Contractista:** Teyco, s.l. i Construccions Guardiola, s.l.

► **Fotografia:** GEO Informàtics i Josep Maria Torra.

A